8e JAARGe. № 5.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar f 24.– ℔ halfjr. f 12.– ℔ maand f 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbeza. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

VRIJDAG 6 JANUARIJ 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is f 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

De Resident van Soerabaija,

Overwegende, dat het wenschelijk is voorgekomen om maatregelen te nemen tegen het beschadigen van de *corps morts*, liggende voor den ingang van het bassin van het marine-etablissement alhier.

Maakt aan de ingezetenen van dat gewest bekend,

Dat door hem is vastgesteld de navolgende verordening:

Eenig artikel.

Op verbeurte eener boete van *vijftien gulden* is het verboden, om kettingen of trossen vast te maken aan de *corps morts* voor den ingang van het bassin van het marine-etablissement te *Soerabaija*, met uitzondering nogthans ten behoeve van schepen of vaartuigen, welk in of uit dat bassin moeten verhalen.

Een opdat niemand, wien zulks aangaat, hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in het officieel nieuwsblad worden geplaatst, en voor zooveel noodig, in de inlandsche en chinesche talen worden aangeplakt.

Gedaan te Soerabaija, den 8sten December 1859.

H. C. VAN DER WIJCK.

Ter ordonnantie.

De Secretaris der Residentie,

VAN COEVORDEN

Dingsdag den 10*den dezer* zal ten 10 ure des voormiddags op het Residentie kantoor eene uitbesteding worden gehouden voor den overvoer van 7700 ton STEENKOLEN van *Soerabaya* naar *Makassar* en de *Moluccos*, en zulks overeenkomstig de voorwaarden, door den Direkteur der Producten en Civiele Magazijnen vermeld in de *Javasche Courant van den* 31*sten December* 1859, No. 105.

Gadinghebbenden worden uitgenoodigd, hunne inschrijvings billetten vóór of op den dag der uitbesteding intedienen en daarbij in persoon dan wel bij gemagtigden tegenwoordig te zijn.

SOERABAYA, 2 *Januarij* 1860.
De Resident,
VAN DER WIJCK.
(10)

Wordt bij deze bekend gemaakt, dat wegens vernieuwing der brug te *Yosso Wilangoon* op den weg naar Prissee, de passage over eene *noodbrug* van bamboes moet geschieden en dus omzigtigheid en langzaam rijden wordt aangeraden.

SOERABAYA, 6 *Januarij* 1860.
De Assistent Resident voor de Policie te Soerabaya.
E. DIBBETS.
(34)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

STOOMGELEGENHEID
NAAR
Batavia via Samarang.

Gedurende de maand Januarij, zal elken Zondag zijnde den 1, 8, 15, 22 en 29, Stoomschepen van den ondergeteekende naar bovengenoemde plaatsen vertrekken.

(1698) W. CORES DE VRIES.

HET STOOMSCHIP PALEMBANG,

Kapitein **KULLER**, vertrekt naar **Batavia** via **Samarang** op *den* 10 *a. s.*

Adres bij
(15) **W. CORES DE VRIES.**

HET VERTREK
DER STOOMBOOT OENARANG,

Kapitein S. VAN HULSTIJN, gedurende deze maand is bepaald als volgt:

Van BATAVIA naar SAMARANG en SOERABAYA, den 3 en 18 Januarij, 2 Februarij.

Van SAMARANG naar SOERABAYA den 6 en 21 Januarij, 5 Februarij.

„ SOERABAYA naar SAMARANG en BATAVIA den 10 en 25 Januarij.

„ SAMARANG „ BATAVIA den 12 en 27 „

Wind en weder zulks toelatende. Adres bij

(1700) ADAM & CO.

VERTREK VAN SCHEPEN.

NAAR ROTTERDAM,

zal omstreeks einde dezer maand direct van Soerabaya vertrekken het extra snelzeilend Barkschip

JOHANNES LODEWIJK,

kapt. A. H. VAN DER WAAL,

waarmede eene aanbevelingswaardige gelegenheid voor passage naar NEDERLAND bestaat.

Het schip is voorzien van ruime en comfortabele inrigtingen behoorlijk uitgerust voor den overvoer van passagiers en vaart eenen geëxamineerden Doctor.

Informatien te bekomen bij den Gezagvoerder (*Marine Hotel*) en bij de Agenten.

(28) FRASER EATON & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden per het extra snelzeilend Nederl. clipper schip

ECLIPSE,

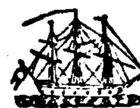
KAPITEIN C. J. DOEKZEN,

de doelmatige en zoo gunstig bekende inrigting van dezen bodem voor passagiers wordt bijzonder aanbevolen.

Nadere informatien zijn te bekomen bij de agenten alhier, te **BATAVIA** en te **SAMARANG.**

SOERABAYA, 2 *Januarij* 1860.
B. KOPERMIT & CO.
(5)

PASSAGE NAAR ROTTERDAM.

Wordt aangebodem met het wel ingerigt Nederlandsch campagne-schip

DOROTHEA HENRIETTE,

KAPITEIN D. SMIT.

Deze bodem is bijzonder goed ingerigt voor den overvoer van passagiers, vertrekkende medio Januarij.

Informatien te bekomen bij

De Agenten,
(9) **B. J. VAN ECK & CO.**

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Worden aangeboden de Nederlandsche schepen

DILIGENCE,
KAPITEIN L. SMITS.

NEDERLAND en ORANJE,
KAPITEIN L. F. VAN RUIJVEN,

vertrekken ultimo Januarij 1860. Deze bodems zijn bijzonder goed ingerigt voor den overvoer van passagiers en hebben beiden eenen geëxamineerden scheepsdoctor aan boord.

Voor nadere informatien gelieve men zich te vervoegen bij de gezagvoerders in het *Marine Hotel* of bij

(8) B. J. VAN ECK & CO.

Met het barkschip

HENDRIK JAN,

gevoerd door Kapt. J. VAN DER MEIJDEN, vermoedelijk medio Februarij a. s. vertrekkende, bestaat er gelegenheid voor passage naar ROTTERDAM.

De luchtige en ruime inrigtingen en goede uitrusting voor den overvoer van passagiers, bevelen het schip bijzonder aan.

Nadere inlichtingen te verkrijgen bij den gezagvoerder (*Marine Hotel*) en bij

De Agenten,
(27) **FRASER EATON & CO.**

DE FAMILIE GRIMBÈCHE.

I.

PORTRETTEN.

De *rue****, die, door het plan om eenen nieuwen boulevard aan te leggen, haar einde nadert, is eene enge en donkere straat, waar men zeer zelden eene goed gekleede dame of een heer met verlakte schoenen zal ontmoeten. Het huis no. 30, onderscheidt zich van dat zijner buren door de hoogte zijner zes opeengedrongene verdiepingen en door de menigte zwarte en bcrookte vlekken zijner muren, die er door verloop van tijd opgekomen zijn. In het benedenhuis heeft men eenen kruideniers winkel, met een klein uithangbord boven de deur waarop twee zamengevouwene handen geschilderd zijn met het onderschrift: *„A la Bonne Foi.”* En in dezen winkel waar nimmer een zonnestraal doordringt, branden gedurende den dag twee walmende oliepitten waardoor het reeds akelige aanzien nog akeliger wordt. Achter in den winkel ziet men kazen, suikerbrooden, pakjes met waskaarsen, gedroogde vruchten, confituren en allerlei soorten van eetwaren ondereen uitgestald, te midden van welke levensbehoeften, een groote bonte Angora kat haren zetel heeft gevestigd.

Den winkel binnentredende valt ons oog op eenen man van ongeveer vijftig jaren, levendig en tamelijk gezet van voorkomen, met een openhartig gelaat en eenen glimlach om de lippen; — zijne kleeding bestaat uit een vest en eenen broek van eene ligt geele kleur, en uit eenen pet van ottervel.

Dit heerschap is niemand anders dan Jan Isidorus Grimbèche, korporaal der nationale garde, en eigenaar van den winkel *„la Bonne Foi”* eene affaire, die reed langer dan eene eeuw bestaat en bloeit. Hoewel hij geene twee minuten op dezelfde plaats blijft staan, schijnt echter onze kruidenier zijne aandacht geheel aan het kantoortje te wijden, waar zijne echtgenoote, jufvrouw Arthemisa, zeer statig gezeten is. Zij is eene groote, magere, donkeruitziende vrouw met ontevreden gelaatstrekken en gekleed in eenen donkerkleurigen japon en eene zwarte muts met groene linten, onder welke eenige grijze haren te voorschijn kruipen, die door hunne stugheid bewijzen, dat derzelver eigenares een volkomen afkeer heeft van alles wat naar *cosmétique* gelijkt.

In het donkerste gedeelte van den winkel ontdekken wij eindelijk nog eene kleine apenfiguur, een jongen van vijftien of zestien jaren.

„Hendrik, de tweede en laatste telg der echtgenooten Grimbèche, zou door zijne buitengewone magerheid en zijnen zwakken ligchaamsbouw ons bepaaldelijk deelneming inboezemen, indien eene galachtige kleur, fijn besneden lippen en groote zwarte brutale oogen geen hoogst kwaadwilligen aard te kennen gaven. Dit kind de plaag van buren en kalanten door zijne onophoudelijke guitenstukken, is het voorwerp van de algemeenen afschuw, die in sommige opzigten door zijne ouders gedeeld wordt, voornamelijk door zijne moeder, jufvrouw Arthemisa Grimbèche. Al hare liefde en zorgen wijdt zij aan haren oudsten zoon, dien zij, niettegenstaande zijnen twee- en twintig jarigen leeftijd altijd nog den verklein-naam Lolo geeft, — hetgeen hem een zeker karakter van lumineclachtigheid bijzet, in volmaakte overeenstemming met zijn persoon en zijne wijze van spreken. Lolo is een opgeschoten jongen met eene blozende gelaatskleur, blond haar, blaauwe oogen en regelmatige gelaatstrekken, — hij is in één woord, wat men gewoonlijk een schoon man noemt; eene tijpe, die men dikwijls ontmoet, die de eerste keer onze aandacht trekt, die men de tweede keer nauwelijks opmerkt en die men de derde keer onbeduidend vindt als er geen bijzondere trek bij is, die leven geeft aan deze schoonheid. Ziedaar Lolo! Zijne moeder wilde hem gaarne boven zijnen stand verheffen door hem advokaat te laten worden en om dit doel te bereiken, had zij hem als jongste klerk op een procureur's kantoor geplaatst, maar Lolo, die in zijne praktische wijsheid een nederig maar zeker, boven een schitterend maar wisselvallig bestaan verkoos, had zeer slecht aan de roemzuchtige verwachting zijner moeder beantwoord, en, na eenen nutteloos doorgebragten leertijd was hij tot het beroep zijner vaderen teruggekeerd, met het vaste voornemen er in te leven en te sterven.

Het personeel der familie werd voltallig gemaakt, door de moeder van den kruidenier, eene oude lamme vrouw

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 6den Januarij 1860.

Wij vernemen dat in het afgeloopen jaar te Soerabaya zijn aangebragt, en op publieke vendutie verkocht, 1460 overwalsche paarden, welke gezamenlijk hebben opgebragt *f* 87,884,60 of gemiddeld *f* 60,20 per stuk.

NEDERLAND.

— De Heer P. van der Burg heeft wederom aan de beoefenaars der physische wetenschappen eene wezentlijke dienst bewezen, door eene vrije Nederduitsche bewerking te leveren van het met roem bekende Fransche werk van Ganot, dat door de studerende jongelingschap reeds met vrucht gebruikt wordt. Zij is onder den titel: *Leerboek der proefondervindelijke en toegepaste Natuurkunde*, onlangs in het licht verschenen. Bij het werk is eene aanzienlijke verzameling van opgeloste vraagstukken gevoegd. Het is bovendien met ruim 600 tusschen den tekst gedrukte houtgravures versierd. Ganofs Traité, enz., heeft door de bewerking en bijvoeging van den Heer P. van der Burg veel in degelijkheid gewonnen. Hij werd in dat werk door den hoogleeraar van Rees waardiglijk bijgestaan. De Heer G. B. van Goor. te Gouda, heeft voor eene, in alle opzigten, goede uitvoering zorg gedragen. Wij twijfelen er daarom geenszins aan of dit leerboek zal een gunstig onthaal te beurt vallen.

FRANKRIJK.

— Ofschoon het hier in de hoofdstad voor het uiterlijke kalm moge schijnen, heerscht toch algemeen de vrees, dat de vrede niet van langen duur zal zijn, en men is eenparig van oordeel, dat de aanneming van het wetsontwerp betreffende de fortificatien te Antwerpen tot ernstige

---

die haren kinderen haar gering inkomen voor kostgeld uitkeerde, voor zich maandelijks slechts eenige weinige francs behoudende, om hare uitgaven aan verschillende kleinigheden te dekken. Zij was de eenigste der geheele familie, die voor Hendrik eenige liefde koesterde. Deze had ook nimmer haren bril verstopt of de bladen van geliefkoosde boeken verscheurd, noch de weinige geldstukken gestolen die zij in de zakken van haren japon verborg. Hij droeg zelfs op zijne manier zorg voor haar, deed voor haar boodschappen, kwam terstond bij haar als zij hem riep, en luisterde altijd, zonder het geringste teeken van ongeduld, naar hare vermaningen.

Dit zijn nu de portretten der personen uit den winkel „*la Bonne Foi*" tijdens het begin dezer ware geschiedenis.

II.

EEN FEESTDAG.

Den 23 Junij, op St. Jans-avond bespeurden de buren van den kruidenier eene buitengewone drukte in den winkel. Het was de geboortedag van Jan Isidorus Grimbêche, en jufvrouw Arthemisa, deze keer eens aan de begeerte van haren man toegevende, had er in toegestemd aan eenige bekenden een *diné* te geven. Zij was zelfs zooverre gegaan, van voor deze gelegenheid eene zwart zijden japon met *volans* te koopen. De oude vrouw had eene hooge Normandische muts, met kanten strooken, opgezet. Lolo had zich in zijne beste kleederen gestoken, en Hendrik had men een oud kleed van zijnen broeder aangetrokken, dat hem te lang en te wijd was, hetgeen hem het bespottelijkste aanzien gaf, zonder hem echter in het minst ongerust te maken, want hij weet zeer wel dat hij zich meer ten koste van een ander, dan een ander zich ten koste van hem zou vermaken.

De gasten kwamen in de volgende orde:

De heer Patimont, schoonbroeder van Grimbêche, en geestig man, niet van kennis ontbloot, en die bij een weinig eerzucht veel regtschapenheid paarde. Door eene lange en zware ziekte uit zijne betrekking als onderwijzer te Corbeil ontslagen, was hij naar Parijs gekomen, om eene andere te zoeken. Zijne vrouw, mejufvrouw Carolina Patimont, jongste zuster van den kruidenier, — een klein, blank en gezet vrouwtje met een innemend voorkomen en hartelijken lach, die uit het hart scheen voort te komen, — was als vrouw hetgeen haar broeder als man was: zij waren beiden zwak en geneigd tot al wat goed was, maar, dewijl zij den moed niet hadden volgens hun hart te werk te gaan, kon het niet anders of zij moesten voor eenen krachtiger wil onder doen; — deze soort van menschen is het evenbeeld der klei, die in de hand des pottenbakkers, hetzij eene kostbare vaas of een eenvoudig stuk gereedschap worden kan, naar mate de begaafdheid des vervaardigers. Zoo vierde Carolina Patimont, die met eenen braven man gehuwd was, aan al hare neigingen, die uitmuntend waren, den vrijen teugel, terwijl Grimbêche, wiens inborst hem tot dezelfde goede neigingen aanspoorde, het kwaad, niettegenstaande hij er eenen afkeer van had, oogluikend toeliet omdat zijne vrouw het wilde.

Bij dit echtpaar behoorde nog, Angela Patimont, een jong meisje van dertien of veertien jaar met eene sylphide gestalte, aangenamen lach, in een woord, naar hart en uiterlijk eene lieve meid, die de betrekking vervulde van eenigste dochter van Papa en Mama Patimont.

De heer Tornon, geëmploijeerde bij het ministerie van financien op een salaris van 1500 frcs, en huurder van eene kamer op de vijfde verdieping bij de familie Grimbêche, een oude vrijer met een paruik, die kwinkslagen maakt, romances zingt, en een eerste *daguerréotypist* is.

Jufvrouw Petronella Dumason, oude vrijster, zeer saffraankleurig en mager, die boven den tabakswinkel „*de gouden pijp*" op den hoek derzelfde straat woont, en gedurende vijf jaren niets onbeproefd laat om haren naam met die van Mevrouw Tornon te verwisselen.

De heer Blanchemain, apotheker in de *rue des Lombards*, een gebogcheld mannetje die niettegenstaande zijnen zestigjarigen leeftijd nog zeer opgeruimd en krachtvol is.

Ten laatste Mevrouw Blanchemain echtgenoote van haren echtgenoot, die de veertig te boven is en vrij wat verbeelding heeft. In hare jeugd was zij lang niet schoon; bij het klimmen harer jaren werd zij bepaald leelijk, maar de bewustheid dat haar man twintig jaren ouder was, was voldoende om haar in den waan te brengen, dat men haren leeftijd niet schatten kon.

(*Wordt vervolgd.*)

gevolgen zal leiden. Met het oog daarop, is de benoeming van den maarschalk Mac Mahon tot bevelhebber der nieuwe militaire divisie te Rijssel van te meer beteekenis, als men in aanmerking neemt, dat deze, een paar dagen geleden, dringend aanzoek had gedaan om met het kommandement van Algerie belast te worden, hetwelk hem toen zelfs nog was toegezegd.

— Het blijkt, dat onze departements-steden voor de hoofdstad niet willen onderdoen in de betooning hunner sijmpathie ten aanzien der uit Italie teruggekeerde troepen; althans overal waar deze hunne garnizoensplaatsen weder binnen trekken valt hun een feestelijke ontvangst ten deel. Zoo is onder anderen te Versailles aan de aldaar teruggekeerde manschappen een banket aangeboden, aan hetwelk meer dan 5000 personen hebben deel genomen. De prefect van het dep. der Seine en Oise nam bij die gelegenheid het presidentschap waar. Behalve door de tegenwoordigheid van verschillende militaire en civiele autoriteiten, werd de feestelijke bijeenkomst ook opgeluisterd door de aanwezigheid van prinses Mathilde, die aldaar incognito verschenen zijnde, zich zeer minzaam met onderscheidene soldaten heeft onderhouden. Deze laatsten,, door eene flesch gewone en eene halve flesch Champagne wijn en somnige vrij krachtige toasten in eene nog meer opgeruimde stemming gebragt, bleven na het vertrek der andere genoodigden bij elkander, om den geheelen dag in gepaste vrolijkheid door te brengen.

— Te Toulon heeft men dezer dagen eene proef genomen ten einde te onderzoeken binnen welk een korter tijdsbestek dan gewoonlijk, eene geheel onttakelde en op de helling liggende drijvende batterij, behoorlijk toegerust, te water gelaten, gewapend, en alzoo geheel in staat gebragt kan worden om in geval van oorlog zee te kiezen. De uitslag was, dat dit in 87 uren volledig werd ten uitvoer gebragt. Ook wordt van daar gemeld, dat de tweede afdeeling van het eskader, der Middellandsche Zee, onder bevel van den schout bij nacht Jehenne, onmiddelijk na de inspectie der vloot, die dezer dagen in de wateren der Hijerische eilanden zal plaats hebben, naar Brest zal vertrekken.

— Te Marseille hebben de Engelschen dezer dagen alle pogingen aangewend om het grootst mogelijk aantal matrozen te recruteeren. Zij boden daartoe 200 francs handgeld benevens 100 francs gage per maand. Ten gevolge daarvan is een vaartuig met zestig aangeworven vreemde matrozen naar Malta onder zeil gegaan.

— Gij zult u ongetwijfeld herinneren, dat er onlangs melding is gemaakt van eenige Fransche kanonneerbooten, die aan Sardinie ten geschenke zouden zijn gegeven, welk gerucht later is tegen gesproken. Thans wordt evenwel uit Turin van 15 dezer berigt, dat werkelijk vijf dezer vaartuigen, thans in het meer Garda liggende, als zoodanig door den generaal Della Marmora, namens koning Victor Emanuel, te Defensano, van het Fransche gouvernment zijn overgenomen.

ITALIE.

— De *Nord* meldt, naar aanleiding van bijzondere berigten uit Italie, dat de bevolking in Genua nog al tevreden schijnt te zijn met den loop, welke de zaken hebben genomen en het onder anderen geenszins afkeurt, dat Turyn met Milaan moet gaan deelen. In Genua vindt men het zeer goed, dat op die wijze Turyn het hooge standpunt zal moeten opgeven, waarop het zich zoolang, met miskenning der regten van andere Sardinische steden, heeft gehandhaafd.

— De bewoners van het Mantuesche hebben een memorandum aan de volken en regeringen van Europa gerigt; dit stuk is voorzien van 15000 onderteekeningen. Daarin wordt verklaard, dat de bewoners van het Mantuesche die altijd Italianen en Lombarden zijn geweest, dit willen blijven; dat zij zich met de hoop, welke na al hunne teleurstellingen hun is overgebleven, stellen onder het schild van Victor Emanuel en onder de alvermogende bescherming van Napoleon, III, eindelijk dat zij een beroep doen op Europa en aan zijne eer en zijne regtvaardigheid de edelste en heiligste zaak toevertrouwen.

— Aangaande het vertrek van den Sardinischen gezant, valt nog het volgende mede te deelen: In twee dagen tijds had de genoemde gezant niet minder dan 5000 naamkaartjes ontvangen van personen die hem hadden willen bezoeken. Zondag 9 Oct. is hij afgereisd, nadat de Fransche generaal de Goyon het hôtel en de nabijgelegen straten door een bataillon linietroepen had doen bezetten, terwijl andere troepen het plein Del Popolo en de poort van denzelfden naam bewaakten.

Op 't oogenblik dat de gezant aanstalte maakte om plaats te nemen in het voor hem bestemde postrijtuig, bespeurde hij dat hetzelve door vier gendarmes zou worden geëscorteerd, en een officier aan den voerman den weg had voorgeschreven, welke dat rijtuig zou moeten volgen. De graaf protesteerde onverwijld tegen de aanwezigheid der gendarmes, en verklaarde, dat hij Rome niet zou verlaten, in geval men hem een zoodanig geleide wilde opdringen. Daarop werden de gendarmes verwijderd, en verliet de gezant langs den aangewezen weg de stad Rome.

— Men verneemt dat de kardinaal Antonelli aan den vertegenwoordiger van Frankrijk te Rome mededeeling heeft gedaan van de hervormingen waartoe de Paus genegen was over te gaan. Deze hervormingen, die alleen eenige meerdere vrijheid aan de gemeentebesturen zouden verleenen, waren het uiterste waartoe de Paus kon besluiten. Natuurlijk was de Fransche gezant daarover weinig tevreden, vooral daar de staats-secretaris hem in een later onderhoud verzocht om, bijaldien de Fransche troepen Rome mogten verlaten, hem van dat vertrek drie maanden te voren kennis te willen geven, opdat de Paus dan maatregelen kon nemen om de rust in de hoofdstad te handhaven.

— De Koning van Napels heeft den Paus beloofd Rome met een corps Napelsche troepen te zullen bezetten ingeval het Fransche garnizoen van daar verwijderd werd.

DUITSCHLAND.

— Men zegt, dat Oostenrijk, alvorens toestemming te geven tot de bijeenkomst van het congres, de voorwaarde gesteld heeft, dat graaf Cavour er niet als vertegenwoordiger van Sardinie zal verschijnen.

— Uit Stuttgart wordt medegedeeld, dat de overige leden de koninklijke familie, aan de zoogenaamde Schillers-stiftung, aanzienlijke geschenken in geld hebben doen toekomen.

— In dezelfde stad is dezer dagen de eerste aflevering verschenen van een voor de eerste maal uitgegeven werk van Schiller, namelijk de geschiedenis van Wurtemberg. Merkwaardig is het wedervinden van het handschrift, waarover de voorrede des uitgevers uitvoerige bijzonderheden bevat. De Wurtembergsche dagbladen zijn evenwel van meening, dat deze geschiedenis van Wurtemberg van Schiller, die haar op zijn 19de jaar geschreven en niet voor den druk bestemd heeft, maar op last van de hertogin Francisca voor deze heeft vervaardigd, niet zoozeer een zelfstandig geschiedkundig werk des dichters is, als eene vrije bewerking der geschiedkundige voorlezingen in de hoogere klasse der Karls Schule.

— De *Oestr. Correspondenz* bevat een artikel, waarin gezegd wordt, dat sommige buitenlandsche bladen onjuiste mededeelingen bevatten nopens het gebeurde met eenige Hongaarsche magnaten.

Het blad betreurt dat eenige binnenlandsche bladen zich in die polemiek mengen, daar thans alles gedaan wordt om verzoening aan te kweeken tusschen de verschillende volksstammen van de Oostenrijksche monarchie en op hun aller behoeften gelet wordt.

CHINA.

— De *Moniteur de l' Armée* bevat de jongste berigten uit China, waaruit schijnt te blijken, dat de Keizer van China eindelijk al het gewigt van den tegenwoordigen toestand beseft. Er zal een versterkt kamp worden opgerigt in de nabijheid van Peking; waar de keurbende der Keizerlijke troepen worden bijeengetrokken. Men zegt, dat de Keizer het voornemen heeft, om in geval van nood de wijk te nemen naar Tartarije, hetgeen een zeer nadeeligen invloed op de onderhandelingen zou kunnen uitoefenen. Hij zou zich daarbij doen beschermen door zijne lijfwacht, ter sterkte van 70,000 man. Onder de opstandelingen bestaat groote tweedragt; een gedeelte gehoorzaamt aan de regering, te Canton gevestigd, een ander gedeelte heeft de vanen verlaten en is getrokken naar de grenzen der provincie Kunangtung, waar zij de stad Pas-Khing-Fu, hoofdplaats der provincie Nu-Kan belegeren, welke laatstgenoemde provincie, in het midden des rijks gelegen, tot de voornaamste van China behoort. Mogt het hun gelukken, om die stad in te nemen en zich in Nu-Kan te vestigen, dan zal de Keizer daardoor tusschen twee vuren zijn gebragt, hetgeen de moeijelijkheden zeer zal doen toenemen.

— Berigten uit China door den *Moniteur de l' Armée* medegedeeld en tot 12 September loopende, zeggen, dat de verdedigingswerken aan de monden van de Peiho na den laatsten aantal ijverig werden voortgezet en niet de eenige waren, welker uitvoering bevolen was. De Keizer liet zoodanige werken ook tot dekking der hoofdstad opwerpen, zoodanig ingerigt, dat zij de wegen bestrijken, welke den toegang daartoe openen, „Deze beschikkingen, zoo voegt dat dagblad er bij, bewijzen genoegzaam, hoezeer het hof van Peking den ernst van den toestand beseft en, in weerwil van zijne oogenblikkelijke zegepraal inziet, dat eenen nieuwen strijd, gewigtiger dan de eerste, ophanden is, in welke de kansen aan de zijde der beschaafde natien zijn. Het gerucht schrijft den Keizer het voornemen toe om, mogt de hoofdstad zijns rijks aangetast worden, zich met zijne familie en uit 70,000 Mongoolsche troepen bestaande lijfwacht naar Tartarije terug te trekken. Hierdoor zou de vereffening der geschillen op nieuw worden vertraagd, want aangezien de Keizer de eenige vertegenwoordiger der Monarchie is, kan hij alleen ook onderhandelen en zou het uiterst moeijelijk vallen in zijne afwezigheid tot eene vereffening van het Chinesche vraagstuk te geraken. Intusschen veroorzaakt de binnenlandsche opstand hem nieuwe en groote moeijelijkheden, want de rebellen zijn sedert eenigen tijd wel onderling verdeeld, maar een aanzienlijk gedeelte van hen heeft het beleg voor de stad Pao Khing Fou geslagen. Mogten zij die bemagtigen en zich in Nauban vestigen, dan zou de Keizer zich tusschen twee magtige opstanden als ingesloten vinden en de moeijelijkheid zijner stelling daardoor nog vermeerderd zien.'

— In de *Daily News* leest men: „Wij vernemen, dat de regeringen van Frankrijk en Engeland, die een oogenblik hebben verschild van meening omtrent de uitbreiding, aan de gemeenschappelijke expeditie in China te geven, thans geheel eenstemming zijn en dat de algemeene militaire grondslag van hunne zamenwerking is gevonden en vastgesteld. Eene Europesche oorlogsmagt, veel sterker dan China nog ooit heeft aanschouwd, en in staat de diensten te verrigten welke men van haar verwacht, zal in de lente op de Peiho verschijnen en de beleedigde eer van Engeland en Frankrijk zal, zonder eenigen twijfel, roemrijk gewroken worden."

— De *Overland China-Mail* deelt den inhoud mede van het Amerikaansch-Chinesche traactaat, dat den 18den Junij 1858 te Tien-tsin geteekend, en den 16den Augustus jl. te Pehtang heratificeerd is. De voornaamste bepalingen van dit tractaat zijn; art. 5, te Americaansche gevolmagtigde zal eenmaal per jaar eenigen tijd in de hoofdstad mogen vertoeven tot het bespreken van aangelegenheden met de hooge Chinesche autoriteiten. Hij zal derwaarts kunnen gaan over land of langs de Peiho, maar hij vermag op die rivier geene oorlogschepen brengen. Hij zal de autoriteiten, aan de monding van die rivier geplaatst, van zijn voornemen om naar de hoofplaats te reizen kennis geven, opdat deze hem van de noodige vaartuigen voorzien. Art. 7 bepaalt de vormen bij korrespondentie tusschen de twee gouvernementen in acht te nemen. Art. 10 Consulaire agenten zullen in de geopende havens mogen aangesteld worden. Art. 11. Misdadigers zullen gestraft worden door de van weerszijden daartoe bevoegde magten. Art. 13. Het Chinesche gouvernement zal gestrande Amerikaansche schepen zoo veel mogelijk voor plundering enz. beschermen. Art. 14. Amerikanen zullen mogen bezoeken de havens van Canton, Suatow, Amoy, Fuhchau, Tia-wan (Formosa) Ningpo, Shanghai en alle zulke andere havens als later voor andere mogenheden zullen opengesteld worden. Art. 15. De tarieven van in en uitvoer, vastgesteld bij het tractaat van Wanghia blijven van kracht, voor zooverre zij niet door tractaten met andere volken gewijzigd zijn. Art. 16—24 behelzen bepalingen betreffende tonnengelden, enz. Art. 25 veroorlooft de studie der Chinesche taal en het aankoopen van Chinesche boeken. Art. 29. Vrije godsdienstoefening. Art. 30. Verzekering aan Amerika der voorregten aan andere staten toe te kennen.

Dit tractaat is in werking getreden op den 24sten November jl.

AMERIKA.

— De Republiek Mexico zal Alexander von Humboldt een gedenkteeken wijden. In de bergbouwschool der hoofdstad wordt een marmeren standbeeld des grooten natuuronderzoekers, die zich ook jegens dat land zoo verdienstelijk maakte, opgerigt en op het voetstuk daarvan dit opschrift geplaatst: „*Aan Alexander von Humboldt het dankbare Mexico.*"

— Berigten van Curaçao van 5 Oct., houden het volgende in:

De burgeroorlog, die in Venezuela voortduurt, geeft onze maritime magt veel drukte om af en aan te varen, ten einde den Nederl. onderdanen bescherming te verleenen. Zr. Ms. schoener. komm. van Moorsel, is 14 Sept. te Porto Cabello aangekomen. Op 12 Sept. is Zr. Ms. brik de *Zeehond*, komm. Gregory, naar Coro vertrokken.

De 12den dezer is de Nederl. schoener *Franklin*, kap. C. O. Rojer. van Potro Cabello aangekomen. De Nederl. brik *Adeticia* lag nog in de haven van Porto Cabello buiten gemeenschap met den wal. De kapitein van de *Franklin* heeft protest aangeteekend tegen de wederregtelijke aanhouding van zijn vaartuig en de ruwe behandeling, welke hij en zijn volk ondervonden hebben.

Den 25sten Sept. is van Porto Cabello de tijding ontvangen, dat de stad Victoria en Villa de Cura door de troepen van het gouvernement, onder kommandant Rubin, veroverd zijn geworden en dat generaal Agiado in het gevecht gesneuveld is

Naar men verneemt zijn de federalisten, die tegen Barcelona opgetrokken waren, door deze troepen met groot verlies teruggeslagen geworden.

— Tijdingen uit Nieuw Grenada tot 7 Sept. ll., melden, dat te Bogota eene groote opgewondenheid heerschte ten gevolge van de staking van het amortiseren der binnenl: schuld. De president had de havens van Carthagena el. Sabanilla gesloten, waartegen de Engelsche en Amerik. gezanten te vergeefsch bij den minister van finanoien geprotesteerd hadden. De tijdingen uit Carthagena, loopende tot 10 Sept., melden, dat de goudaanvoeren uit het binnenland, gedurende eenigen tijd, uitbleven der politieke bewegingen, gestoord zijn, doch dat zij spoedig hervat zullen worden, aangezien deze bewegingen ten einde loopen.

AFRIKA.

— De Keizer van Marokko ontvangt jaarlijks ongeveer 2,500,000 piasters of *f* 6,500,000 en, goed financier, geeft slechts ongeveer 990,000 dollars of *f* 2,475,000 uit zoodat er jaarlijks ongeveer 4 millioen in de schatkist komt, welke door twee duizend negers wordt bewaakt.

Het leger is in twee deelen verdeeld, het active en de burgergarde; het eerste bestaat uit 20,000 man en wordt door den Keizer gekommandeerd, het laatste staat onder bevel van de gouverneurs der steden. Bovendien bestaat er te Fez, Marokko en Tanger, nog eene burgerwacht, waaraan in tijd van nood iedereen, die de wapens kan dragen, moet deel nemen. De Marokkaan wordt op zijn 13de jaar soldaat, en krijgt, wanneer hij te velde zal trekken van 1½ tot 20 piasters.

Het artillerie-corps bestaat uit 1000 man; het is zeer goed geoefend en bezit gegroefde stukken geschut. Marokko telt 25 vestingen, als: Tangar, Sale, Rabatt, Asffi, Azamor, Suiza; deze zijn echter vrij slecht versterkt. Eigenlijk gezegd zijn er slechts twee versterkte steden, namelijk Tanger en Suiza; de overigen zijn versterkte kasteelen. Het corps mariniers telt 1500 man, en de marine bestaat uit galjoten, met 40 stukken, en 3 kannonneerbooten.

— De *Moniteur* bevat eene depeche van den generaal Martimprey aan den Minister van Oorlog, gedagteekend uit het kamp van Ain Tafural 30 October, meldende dat de onderworpen Beni-Suassen gijzelaars hadden geleverd en schatting zullen betalen; het opperhoofd van den berg, Cheik Mimun, was zelf gekomen om de voorwaarden te vernemen en voor hare uitvoering borg te staan. Binnen 4 dagen zal de generaal de zaken van Uchda hebben geregeld, en zou daarna de Angades op de helling van den Zekkara vervolgen.

Kaap de goede hoop.—Maandag 10 October gebeurde er hier iets buitengewoons; des namiddag ten 2 ure werden de wolken zoo dik en digt rondom dat er eene verschrikkelyke duisternis ontstond, die zich uren in den omtrek uitstrekte, en men genoodzaakt was licht aan te steken; een zware donderbui ontlastte zich toen boven het dorp en omstreken, met veel regen en hagel. Ten 3 ure was de bui over, de lucht was vuurrood.

Bejaarde menschen herinneren zich dat het voor eenige jaren midden op den dag ook zoo donker is geweest; maar dat werd veroorzaakt door wind en stof—doch een geval als dit herinnert zich niemand.—Deze regen gevoegd bij dien voorleden week gevallen is, geeft een bemoedigend vooruitzigt, hoewel de hagel aan de vruchtboomen veel kwaad gedaan heeft,

De pokken verbreiden zich meer en meer onder de kleurlingen; 10 zijn er aan overleden; 19 lijders zijn nog in het hospitaal. De vrees voor besmetting is en blijft onder de buitenmenschen vooral nog zeer groot.—

DE SPANJAARD EN DE MOOREN.

De oorlog, of wel geruchten daarvan, houden thans in elk deel der wereld de gedachten der menschen bezig. In het oude Europa smeulen de bestanddeelen van een half dozijn vuren, welke noch te Villafranca noch te Zurich zijn uitgedoofd, en ook niet te Brussel of door eenig ander congres zullen worden bedwongen, tenzij dat — wat zeer onwaarschijnlijk is — despotische keizers en koningen eenklaps op eene constitutionele vrijheid souden verzot worden. Frankrijk en Engeland zijn in oorlog met China, de eerste ook met Cochin-China; Amerika heeft met Engeland eene kwestie omtrent San Juan, welke van eenen zeer ingewikkelden aard kan worden wanneer van weerszijden niet met bezadigdheid en gematigdheid wordt te werk gegaan. In Afrika eindelijk zijn de vijandelijkheden op het punt van uit te breken, doordat

dien Spanje zijnen vertegenwoordiger bij het hof van Marokko van Tanger heeft teruggeroepen en formeel den oorlog verklaard heeft aan zijne oude vijanden, de Mooren.

De toestand van Europa is in het tegenwoordige oogenblik zoo teeder en de beurzen der hoofdsteden zijn zoo gevoelig geworden door den algemeen slechten stand van zaken, dat men vrees koestert dat de oorlog van Spanje, waarbij de overige Europesche staten volstrekt niet betrokken zijn, de voorganger mogt zijn van andere oorlogen en de mijn kan doen springen waarop Europa staat. Frankrijk en de overige groote mogendheden hebben hunne handen vol genoeg met Italie, zonder zich met de kwestie van Marokko in te laten. Die zaak zal zich dan ook wel schikken en de vrees zal verdwijnen wanneer het geschil zijn ware aanzien krijgt; eene maand van storing echter in de geldmarkten van Parijs en Londen, welke daaruit zou kunnen voortvloeijen, mag reeds als een' grôoten ramp worden beschouwd. Dat Spanje zich sterk genoeg gevoelt om Marokko aantevallen mag in zoover rede tot blijdschap geven, dat men ten minste het bewijs erlangt dat zij zich eens weder voor eene goede zaak begint te bewegen. De zwakte en het schijnlijk onvermogen van dit vroeger zoo groote en magtige koningrijk is voor Europa en Amerika altijd eene rede van bezorgdheid geweest; hoe sterker Spanje zich thans toont, zooveel te beter zal het voor haar en hare naburen zijn.

Het zijn juist die zwakke staten, zoo als Spanje scheen en wat Turkije is, welke den wereldvrede in gevaar stellen. Een zwak Spanje veroorzaakt een al te magtig Frankrijk en het zieke Turkije moedigt een tot overrompeling al te gewillig Rusland aan [!!!]; een zwak en despotiek Gouvernement, zooals dat van den kerkelijken staat, hitst zijne onderdanen tot opstand aan, en stelt daardoor zich zelven zoowel als zijne naburen in gevaar. Sedert de laatste zeventig of tachtig jaren is Spanje van eene magt van den eersten tot eene van den derden rang gedaald, tien jaar geleden bestond er al te veel reden om te gelooven dat zij zelfs die positie niet kon bewaren, ja dat zij te laag was gedaald om zich weder ooit te kunnen verheffen. De tijd heeft echter eene verandering daargesteld; het ophouden van die langdurige en nadeelige binnenlandsche oorlogen, welke de regering van Isabelle II kenmerkten, heeft de natuurlijke resultaten van vrede en rust voortgebragt; Spanje heeft, alhoewel in een minderen graad dan hare naburen, de voordeelen van het spoorweg-systeem en van andere vooruitgangen in onze eeuw gedeeld; ook zij heeft haar aandeel gehad in de rijkdommen welke zich langzamerhand over den aardbodem hebben verspreid. Van af het begin dat de volken met elkander in naauwere verbinding traden door middel van den stoom heeft Spanje, al bleef het ook somwijlen ver ten achter, mede gewedijverd; het heeft het doel nimmer opgegeven, langzamerhand zijn deszelfs krachten toegenomen zoodat het in den laatsten tijd teekenen van herstel heeft gegeven, waarover alle beschaafde volken van Europa met rede verblijd, zullen zijn. Spanje kan wel nooit meer de eerste magt der aarde worden(?) doch er kan wel een tijd aanbreken dat het plaats neemt onder de hoogste magten; het kan ten voordeele geacht worden van alle volken dat een constitutionele staat, zooals Spanje, meer gewigt in de schaal van liberalismus wierp om optewegen tegen het miltair dispotisme. hetwelk den vloek van Europa is.

Hoogst wenschelijk ware het geweest wanneer Marocco genoodzaakt was geworden om den vrede in de Middelandsche zee te bewaren, zonder Spanje of eenige andere magt tot den oorlog te noodzaken. Marocco weigerde om aan de regtmatige eischen van Spanje te voldoen, om vergoeding voor het verledene en zekerheid voor de toekomst te geven; de vriendelijke tusschenkomst van verschillende Gouvernementen om eene bemiddeling daartestellen waren vruchteloos, zoodat het zwaard hier den twist zal moeten beslechten. Het is niet waarschijnlijk dat de strijd lang en bloedig zal zijn, tenzij Spanje onvoorzigtig genoeg is om in Marocco te willen volgen wat Frankrijk in Algiers heeft gedaan. Er is nog weinig geloof aan te hechten dat Spanje de Moorsche bezittingen acht als een *sine qua non.* Spanje kan een goedkooper en langduriger roem verwerven door de Maroccanen te noodzaken van de policie der zeeën te eerbiedigen, dan door een waarborg te eischen in de gedaante van Afrikaansch grondgebied. Het zou, even als Algiers zulks voor Frankrijk is, meer last dan voordeel geven. Algiers zou voor Frankrijk nög grooter lastpost zijn wanneer dit land het niet noodzakelijk achtte om, tegen eene geldelijke opoffering, eene kolonie tot oefening van soldaten te moeten onderhouden. Spanje bezit daartoe de middelen niet en zal zich er ook wel voor wachten. Eenige vreesachtigen geven voor dat de oorlog tegen Marocco slechts tot voorwendsel dient om eene groote zeemagt te kunnen vereenigen welker ware doel zou zijn om Gibraltar met behulp van Frankrijk te veroveren. Daavoor bestaat echter volstrekt geen gevaar. Engeland heeft bovendien eene vloot in de Middellandsche zee grooter dan Spanje en Frankrijk, ook vereenigd met Rusland, binnen den tijd van een jaar bij elkander zouden kunnen brengen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Waarde Heer Redacteur!

Toen ik in uw nummer van den 14den December een uittreksel las van een verslag van het *Hulpfonds van den H. Vincentius a Paolo,* beviel mij het denkbeeld van eene liefdadige instelling, die geen lijn trekt tusschen armen van verschillende gezindheden en den hulpbehoevenden natuurgenoot niet afvraagt onder welken vorm van denkbeelden hij zijnen God liefheeft, ten einde daarnaar te beslissen of hij hem al dan niet de broederlijke hulp zal verleenen die wij, kinderen van éénen God, elkander onder *alle* omstandigheden zijn verschuldigd. Ik verzocht dus mijnen correspondent *à costi* om inlichting betreffende de statuten dier instelling, en verzocht tevens te mogen weten waarom de deelname aan die schoone instelling zoo gering was,- ten minsten zoo daarvoor eenige reden bestond buiten de onverschilligheid die den bewoner van dit warme Java zoo in alles kenmerkt. — Het antwoord dat ik op mijn verzoek kreeg was zeer voldoende, voor zoo verre betreft het doel dat zich de vereeniging stelt, doch als waarschijnlijke oorzaak voor de geringe deelname werd mij opgegeven eene bepaling in de statuten, waarbij alleen zij die de Catholieke godsdienst belijden, onder de bestuurders zouden kunnen worden opgenomen.

Nu ben ik zoo Catholiek als iemand ter wereld, en kan het dus wel zijn dat een zweempje partijdigheid de reden is dat ik niet instem met mijnen Correspondent, die in deze bepaling eene *gegronde* reden zag voor de niet-Catholieken om zich van alle deelname aan dat fonds te onthouden. Mijn gevoelen is dat men het goede moet doen overal waar men daartoe de gelegenheid vindt, zonder zich daarvan te laten terughouden door bijömstandigheden, hoe ook genaamd, en *vooräl* niet door dezulke die onverdraagzaamheid ademen. Evenwel erken ik onvoorwaardelijk dat de bepaling waarbij alle niet-catholieken van bestuur en stemregt worden uitgesloten, geenszins in overeenstemming is met het doel dat in liefdebetoon allen, zonder onderscheid, broederlijk omvat. Allen denken niet als ik, en waar de statuten van het fonds zelve het voorbeeld geven van onverdraagzaamheid, daar kan het van anderen niet de overmaat van verdraagzaamheid vorderen die noodig is om hun gebrek aan verdraagzaamheid aantevullen. Ik geloof dus dat het bestuur van het *Hulpfonds* zich niet zal ontveinzen dat velen, het moge dan teregt of te onregt zijn, zich door die bepaling zullen laten terughouden van door hunne bijdragen de instelling dien steun te geven, die dezelve met betrekking tot haar doel zoo ruimschoots verdient.

Er is dus grond om te zeggen dat die bepaling in lijnregte tegenspraak is met het doel, want terwijl het laatste de ruimste verdraagzaamheid en liefdadigheid ademt, schijnt de eerste ten eenemale onverdraagzaam en benadeelt de ongelukkigen die liefdadigheid behoeven.

Deze beschouwing ontnam mij dus een deel van mijne illusie, omdat het doel een vertoon is van onbeperkte verdraagzaamheid, terwijl de statuten aanleiding geven tot de beschuldiging als zouden de belangen der ongelukkige hulpbehoevenden worden voorbijgezien uit *onverdraagzaamheid.*

Wel is mij gezegd dat, behalve aan de in uwe courant genoemde heeren, het eerelidmaatschap ook werd aangeboden aan voorgangers van andere kerkgenootschappen, die hetzelve hebben geweigerd; doch, ofschoon ik geene geldige reden kan vermoeden voor die schijnbare intolérantie, vermindert zulks in geenen deele het onverdraagzame der genoemde bepaling.

Indien er bij u geene tegenbedenkingen bestaan verzoek ik u een plaatsje voor deze weinige regelen, waarvan de bedoeling is, in de *eerste* plaats, om de heeren bestuurders van het *Hulpfonds van den H. Vincentius à Paolo* opmerkzaam te maken op de noodzakelijkheid van die bepaling te annulleren, en,— zoo die heeren die noodzakelijkheid niet mogten inzien —, dan, in de *tweede* plaats, wensch ik hiermede de massa aantemoedigen om zich door die bepaling niet te laten weerhouden van deelname aan eene instelling, die toch eene weldadige strekking heeft, al is het dan ook dat men bij het opmaken der statuten niet gelukkig is geweest in de poging om die deelname voor allen even aangenaam te maken.

Ik heb de eer te zijn,

UEd. Dw. Dienaar,
O. F.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Van*
Januarij. 5	Nederlandsche	Diligentia	D. van Bentveld	Samarang.
〃 —	Ned. Ind.	Soedool Barie	Sech Achmat bin Joesoob Ganaw	Bandjarmassing.
〃 —	〃 〃	Little Tot	Katjoong	Pasoeroean.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Januarij. 5	Ned. Ind.	Elmachboelie	Hassan bin Djamaloedin	Grissee.
〃 —	〃 〃	Rachmanie	Marzoek Osman	〃

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Pruissische	Delphin	Klein	Nederland	Fraser Eaton & Co.
Sardinische	Makaser	Rip	〃	〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Hendrik Jan	J. van der Meijden	〃	〃 〃 〃 〃
Amerikaansche	Fortuna	Scudder	Boston	〃 〃 〃 〃
Zweedsche	Augusta	Sandeberg	Nederland	〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Johannes Lodewijk	Van der Waal	Onbepaald	〃 〃 〃 〃
〃	Diligentia	Bentvela	Nederland	〃 〃 〃 〃
Hamburgsche	Herschel	Hanschild	Onbepaald	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Amerikaansche	Witch	Hultman	Boston	〃 〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Ellen	Wentholt	In reparatie	B. Kopersmit & Co.
〃	Eensgezindheid	Flik	Zonder	〃 〃 〃 〃
〃	Eclipse	C. J. Doeksen	Amsterdam	〃 〃 〃 〃
〃	Delftshaven	Schaap	Nederland	〃 〃 〃 〃
〃	Alcor	F. J. van Oppen	〃	〃 〃 〃 〃
〃	Dorothea Henriette	D. Smit	Holland	B. J. van Eck & Co.
〃	Diligence	L. Smits	〃	〃 〃 〃 〃 〃 〃
〃	Antelope	Kapt. Valberg	Zweden	〃 〃 〃 〃 〃 〃
Zweedsche	Caroline	A. P. Dijberg	Onbepaald	〃 〃 〃 〃 〃 〃
Hollandsche	Nederland en Oranje	Van Ruijven	〃	〃 〃 〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Jan van Brakel	C. Verheij	China	E. Ten Brinck & Co.
〃	Almelo	R. P. Tjebbes	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
〃	Stad Assen	H. J. Haverbult	Nederland	〃 〃 〃
〃	Jan Pieterz Koen	A. C. Hugenholtz	Nederland	〃 〃 〃
〃	Amicitia	D. Gaaff	Onbepaald	〃 〃 〃
Fransche	Stoomcorvet Phlegeton	Capt. de frégate, Theodore Picard	In reparatie	P. Kervel.
Nederlandsche	Agatha en Maria	W. B. van Zijp	In reparatie	P. Kervel & Co.
〃	Vrijhandel	W. Leverstein	Onbepaald	〃 〃 〃 〃
〃	Batavier	A. de Voogd v. d. Straaten	Nederland	J. F. van Leeuwen & Co.
〃	Cortgene	D. Dunlop	Rotterdam	Anemaet & Co.
Engelsche	Nina	W. Lingard	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
〃	Scotch Lassie	Fels	Balie	〃 〃 〃 〃

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Zijner Majesteits wachtschip Batavia

OORLOGSCHEPEN
Suriname,
Madura,
Princes Amelia,
Groningen,
Phlégeton,
DE SCHEPEN
Herschel,
Alfulck,
Fulkus So-oot,
Fathool Mobarak,
Delphin,
Faildul Mobarak,
Aloosmanie,
Eclipse,
Ammana Tulbarie,
Diligence,
Fortuna,
Augusta,
Johannes Lodewijk,
DE STOOMSCHEPEN
Koningin der Nederlanden,
Palembeng,
DE BARKEN
Fatal Ma-an,
Naim Balgijer,
Meteor,
Abbool Hassim,
Witch,
Dorothea Henriette,
Ellen,
Joedul Barie,
Fathol Madjiet,
Pictura,
Assad Dulla,
Agatha en Maria,
Oosterling,
Lidia,
Eensgezindheid,
Batavier,
Almelo,
Stad Assen,
Antelope,
Baboel Haer,
Arief Banjermaas,
Goansien,
Delftshaven,
Hendrik Jan,
Vrijhandel,
Jan van Brakel,
Laurison,
Hoksing,
Jan Pieterszoon Koen,
Fathul Karim,
Hing Goan,
Alcor,
Dennok Bientang Toedjoe,
Carolina,
DE BRIKKEN
Risgil Hair,
Banda Balhair,
So-Ootdin,
DE SCHOENERS
Sarie Tengaroong,
Carolina,
Srie Cheribon,
Jupiter,
Bintang Tjaigoan,
Witch of The Wave,
Nina,
DE KOTTERS
Riengit,
Tedok.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 5den en den 6den Januarij 1860.

AANVOER

Van Batavia per het stoomschip *Palembang,* gezagv. KULLER, agenten W. CORES DE VRIES & Co.

8 vaatjes boter, 20 kisten provisien, 15 kisten dranken, VAN DER MEENSCH; 10 vaatjes boter, 19 kisten provisien, 1 kist suiker, 1 kelder genever, DE WIT; 5 kisten dranken en provisien, VAN MEERDENVOORT; 5 vaatjes boter, 11 kisten provisien, G. VAN INGEN; 5 vaatjes boter 11 manden bier, 4 kisten wijn, W. CORES DE VRIES & Co.

Van Amoij per de Ned. Ind. bark *Katamoel Maas Pundan,* gezagv. OEI THA, agent Gezagvoerder.

10,200 pakken kammen en borden, 12,000 stuks vloersteenen, 94 pakken offer-papier, 146 kranjangs paijongs, 790 stellen aardewerk, 283 krandjangs chin. papier, 174 stuks potten, 97 pakken thee, 304 stuks staalen pannen, 414 potjes gedr. radijs, 94 potten metkipsaauw, 125 kisten misoa, 43 kisten lengkeng, 472 collies manufacturen, koopmanschappen en kleinigheden, Gezagvoerder.

Van Bandjarmassing per de Ned. Ind. brik *Soedool Barie,* gezagv. SECH ACHMAT GANAM, agent Gezagvoerder.

30,300 stuks maloekoematten, $20^{23}/_{100}$ picols kapas, 5 stuks koffijkannen, diverse Arabieren.

Van Samarang per het Ned. schip *Diligentia,* gezagv. VAN BENTVELD, agenten FRASER EATON & Co.

100 tonnen teer, MCMILLAN MARTEN & Co; 30 vaatjes boter, VAN BOSSTRAATEN.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ $15^1/_2$.—
KOFFIJ. ƒ 35.—
RIJST (CARGA) ℔ koijang ƒ 140 @ ƒ 150.—
Id. (WITTE) 〃 〃 ƒ 165 @ ƒ 180.—
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. ƒ 45.—
OLIE (KLAPPER.) ƒ 28.—
OLIE (KATJANG.) ƒ 19.—
KADJANG MATTEN. ƒ 12.—
ROTTING ƒ $8^1/_2$ @ ƒ $9^1/_2$.—
WISSELKOERS pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 8sten Januarij 1860.
's Morgens ten half negen ure.
Ds. MOUNIER.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 8sten Januarij 1860.
's Morgens ten half negen ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden.*

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.